

la şiddet uygulanıyor. Son dönemlerde sendikamızın kadın yöneticilerine yönelik tutuklama kararları hükümetin hiç bir aykırı sese tahammülünün olmadığı en açık göstergesidir.

BARIŞ, ISRARLA BARIŞ İSTİYORUZ

Kazılarda ortaya çıkan insan kemikleri, Uludere'de yaşananlar, faili meçhuller, operasyonlar ve tutuklamalar, ölen genç yoksul askerler, çocuklar, tırmanan şiddet, devlet bütçesinin bir rant ve savaş bütçesi olmaya devam etmesi...

Bu tablonun ekonomik, duygusal, psikolojik ve fiziksel yükünü en çok kadınlar çekiyor. Bugün hala çocuklarının parçalanmış bedenlerini eteklerinde toplamak zorunda bırakılan, askere gönderdiği çocuğunun kaygısından uyuyamayan, anadilini konuşamadığı için hiçbir sosyal haktan insanca yararlanamayan, aşağılanan, ötekileştirilen milyonlarca kadın yaşıyor ülkemizde. Savaş politikalarında ısrarın kadınların yaşamına daha fazla şiddet, daha fazla yoksulluk ve daha fazla eşitsizlik olarak yansıdığını görüyoruz.

Bu savaşı biz başlatmadık. Ama bitirecek olan bizleriz. Çünkü en çok biz biliyoruz savaş ortamının kadına dayattığı sessizliği, sömürüyü. **O zaman bizim adımıza savaş ilanı yapanları, bahçemizde bahar olsun, ölümler dursun çağrısı yapmaya en çok hakkı olan biz kadınlar barışa çağıralım.**

KARANLIK NE DENLİ KOYUYSA, IŞIK DA O DENLİ YAKINDIR

Yaşamımızın işsizlik, yoksulluk, baskı ve gerici-muhafazakar uygulamalarla koyu karanlığa mahkum edilmek istenmesine karşı biz kadınlar; dün olduğu gibi bugünde mücadeleye devam ediyoruz.

İşte grevli toplu sözleşmeli sendika hakkı, güvenceli iş için alanlara çıkan kamu emekçisi kadınlar, işten atmalara karşı direnen Savranoğlu Deri, Hey Tekstil, Billur Tuz işçisi kadınlar, termik

santrallere karşı doğayı ve yaşama hakkını savunan köylü kadınlar, savaşın durdurulması, halkların kardeşliği için sözünü söyleyen kadınlar, 8 Mart'ta karanlığa karşı aydınlık ve eşit bir yaşam için birlikte taleplerimizi yükseltmeliyiz.

NE İSTİYORUZ?

Dünya Bankası'nın sermayedarların karını yükseltmek için önerdiği eşitlik yalanına karşı; gerçek eşitlik için nitelikli ve parasız sağlık, eğitim ve insanca çalışma koşulları istiyoruz

Esnek çalışma, güvencesizlik, düşük ücret, işyerinde taciz ve şiddete son verilerek; kadınların güvenceli istihdam ve sosyal güvence haklarının tam sağlanmasını istiyoruz.

Halkların kardeşliği için barışın bir an önce sağlanmasını istiyoruz.

Kadınları ölüme, taciz-tecavüz ve istismara açık hale getiren ikiye bölünmüş politikalara son verilerek bir an önce şiddetin son bulması ve kadınların kendi başlarına ayakta durabilmelerini sağlayacak önlemlerin devlet tarafından alınmasını istiyoruz.

Tüm kamu kurumlarında ve ortak mekanlarda, ücretsiz kreş, gündüz bakım evleri ve emzirme odalarının kurulmasını istiyoruz

İhtiyacı karşılayacak düzeyde yaşlı bakım evleri ve sığınma evlerinin açılmasını istiyoruz.

8 Mart'ın resmi tatil ilan edilmesini istiyoruz.

Sendikal yaşama ilişkin kısıtlamaların, örgütlenme önündeki engellerin ve grev yasağının kaldırılmasını istiyoruz.

KRİZE, SÖMÜRÜYE, ŞİDDETE VE SAVAŞA KARŞI

GÜVENCELİ İŞ, GÜVENLİ YAŞAM İÇİN,

DEĞİŞMEK VE DEĞİŞTİRMEK İÇİN

8 MART'TA HİZMET ÜRETMIYORUZ

YAŞASIN 8 MART

BES Büro Emekçileri Sendikası - Özel Sayı - 103 28 Şubat 2012
Sahibi Sendika Adına Osman Biçer Genel Başkan • Yazı İşleri Müdürü • Musa Sever Genel Basın Yayın Halkla İlişkiler
Sosyal ve Dış İlişkiler Sekreteri • Yönetim Yeri: Mesrutiyet Caddesi No. 31/4 Kızılay - Ankara
Tel 0.312 425 63 79 -425 65 06 -425 62 08-425 63 21 -425 61 82 • Web: www.bes.org.tr • e-mail: bes@bes.org.tr
Baskı Mattek Matbaacılık Basım Yayın Tanıtım • Tic. San. Ltd. Şti. Adakale Sokak No: 32/27 Kızılay-ANKARA
Tel 0.312 433 23 10 pbx • e-mail:mattekmatbaa@yahoo.com

BES
BÜRO EMEKÇİLERİ SENDİKASI

Güvenceli İş Güvenli Yaşam İstiyoruz

Yaşasın
8
Mart

YETER ! BİZ BAŞKA BİR DÜNYA İSTİYORUZ

AKP 9 yıllık iktidarı boyunca, her alanda olduğu gibi kadınlara yönelik uygulamalarında da eşitsizliği derinleştirdi. Cinsiyet ayrımcılığını körükledi, emeğimizi daha da yoğun sömürdü.

Bu yüzden Türkiye kadın-erkek eşitliği sıralamasında 135 ülke arasında sondan dokuzuncu oldu, bu dönemde kadın cinayetleri yüzde 1400 arttı, kadınların işgücüne katılım oranı %26'lar da kaldı, 110 bin kız çocuğu ilköğretim çağında olmasına rağmen okula kaydı yapılmadı, çocuk yaşta evlendirilen kadınların sayısı 5,5 milyona ulaştı, kadınlar sosyal güvenlik sisteminden dışlanarak eşlerine ve babalarına bağımlı kılındı, artık kadınlar, kaybedilen evlatlarının kemiklerinin bulunmasına sevinir hale geldi.

8 Mart 1857 tarihinde ABD 'nin New York kentinde bir tekstil fabrikasında çalışan dokuma işçileri daha iyi çalışma koşulları, 8 saatlik iş günü hakkı için greve gittiler. Ve greve polisün saldırmasıyla işçiler fabrikaya kilitlendi. Fabrikada çıkan yangında çoğu kadın 129 dokuma işçisi hayatını kaybetti. 1910 yılında 2. Uluslararası Sosyalist Kadınlar Konferansı'nda Clara Zetkin'in önerisiyle 8 Mart Uluslararası Emekçi Kadınlar Günü olarak kabul edildi.

Bundan 155 yıl önce kadınların 'günde 8 saat çalışma', 'eşit işe eşit ücret', 'insanca çalışma koşulları' talepleri ile başlayan direnişi bugün de geçerliliğini korumaktadır. Bugün, 155 yıl önceki vahşi kapitalist dönemi aratmayan bir süreci yaşamaktayız. Kadın emeğine-bedenine dönük saldırılar yoğunlaşarak sürmekte; cinsiyet eşitsizliği ve sosyal adaletsizlik derinleşmektedir.

NE İŞ GÜVENCESİ NE GELECEK KADINLAR HİÇBİRİNDEN VAZGEÇMEYECEK

Uzun süredir devam eden kamu hizmetlerinin özelleştirilmesi politikalarına uygun olarak çalışma hayatımız yeniden şekillendiriliyor. Kanun Hükmünde Kararnamelerle bir taraftan kurumlarımız tasfiye edilirken diğer taraftan ücret adaletsizliği artırılıyor.

Bütün kamu kurumlarının kar etme ve şirket mantığıyla yönetilmesi hedeflendiği için iş güvencemiz, emeklilik ikramiyemiz, sosyal haklarımız gibi kazanılmış bütün haklarımız yok edilerek, yerine iş güvencesi olmadan rekabetçi bir çalışma biçimi dayatılıyor.

"Çalışanla çalışmayan belli olacak", "Eşit işe eşit ücret gelecek, çok çalışan çok kazanacak" yalanı ile işyerlerimizde performans değerlendirme, esnek çalışma, fazla mesai ve kesintisiz hizmet gibi uygulamalar hayata geçiriliyor. 8 saatlik işgünü hakkını ortadan kaldıran bu uygulamalar, hem evde hem işte günde iki vardiya olarak çalışan kadınların iş yükünü iki kat artırıyor.

İş güvencesini ortadan kaldırmanın en iyi araçlarından birisi olan performans değerlendirmeleriyle çalışma saati, izni, tatili belli olmayan bir iş düzenine boyun eğmemiz isteniyor. Kadınların hamile kalma, doğum ve benzeri durumlarda çalışma yaşamlarına verdikleri aralar performans değerlendirmelerinde aleyhlerine kullanılabileceğinden, çalışma hayatının dışına atılması kolaylaşacaktır.

Torba Yasayla «kadınlara pozitif ayrımcılık yapıyoruz, annelik iznini ücretsiz olarak 24 aya kadar uzatıyoruz» diyen AKP, iki yıl boyunca ücret alınmadan çocuğa nasıl bakılacağına cevabını vermiyor.

İş güvencemizi ortadan kaldırarak geleceğimizi yok eden, bizi «çağdaş köleler» haline getirmek isteyen bu saldırılara karşı mücadele etmeye devam edeceğiz.

DÜNYA BANKASI ; EŞİTLİK KÂR GETİRİR DİYOR!

"Kadın" ve "eşitlik" kelimelelerini çokça işittiğimiz bir süreçte karşıyoruz 8 Mart'ı. Zenginler kulübü Dünya Bankası, sanki kadınlara iş, eşitlik, özgürlük vereceklermiş gibi 2012 yılını "Dünya Kadın Yılı" ilan etti.

Dünya Bankası, ülkelerdeki üretimi arttırmak için "cinsiyet eşitliğinin sağlanması" istiyor. Kadınların ve kız çocuklarının eğitimleri ve kadın ölüm oranlarını «insan sermayesi» sorunu olarak ele aldıklarını söylüyor. Yani kadınlara hak olduğu için değil, ucuz emek gücü olarak sermaye sahiplerinin karını yükseltmek için eşitlik vaadinde bulunuyor.

Kadın ölümlerini sadece "sermayeden zarar etmek" olarak gören bu insanlık dışı, emek karşıtı politikalara karşı kadınların verecek bir cevabı var.

Bize sizin eşitliğiniz lazım değil.

YOKSULLUK VE ŞİDDET HER YERDE

Sosyal devlet ilkesini yerle bir eden ve "hayırseverlik" söylemini geliştiren hükümet, bizi önce yoksullaştırıyor, sonra sadakasına mahkum ediyor. Bunları lütf gibi sunan AKP, her mahallede, her ilçede belediyeler, dernekler, vakıflar, cemaatler eliyle dağıtılan yardımları alabilmek için birbirini ezmek durumunda kalan kadınların güvenceli iş taleplerine ise kulaklarını tıkıyor.

Kadınlara ailenin ihtiyaçları adına ev işleri, çocuk, yaşlı bakımı gibi «annelik ve kadınlık görevlerini» sürekli hatırlatan hükümet, devletin vermesi gereken kreş, yaşlı bakımı gibi hizmetleri kadınların üzerine yıkıyor. Muhafazakar değerler baskısı altındaki kadınlardan bir yandan da cemaat yapılanmasının yaygınlaşması için çalışması isteniyor.

Bir taraftan eve kapatılıp bu işleri yapması istenen kadınlara diğer taraftan evde parça başı işler yapmaları tavsiye edilerek yoksul evleri birer fabrikaya dönüştürülüyor. Kadınlar mahallelerde sosyal yaşamdan kopuk, evin dört duvarı arasında güvencesiz, sigortasız, örgütsüz, düşük ücretlerle çalışmaya zorlanarak sınırsız sömürülüyor.

Kadına yönelik şiddeti önlemede birinci derecede sorumlu olan hükümet, ürettiği politikalar, söylemleri ve yaptığı düzenlemelerle her gün ortalama beş kadının öldürülmesini görmezden geliyor ve "bunlar münferit olaylar" diyebiliyor.

Aile ve Sosyal Politikalar Bakanı Fatma Şahin, kadına yönelik şiddetin önlenmesi için çözüm yöntemlerinden biri olarak, imamları ailelere göndermeye kalkıyor.

«Şiddeti önleyen yasa yapıyoruz» diye övünen Fatma Şahin, AKP hükümeti döneminde kadına yönelik şiddetin ve kadın cinayetlerinin neden bu kadar fahiş boyutlara ulaştığının, sığınma evlerinin sayısını neden çoğaltmadığının, şiddet mağduru kadınların devlete başvurdukları halde neden korunmayarak öldürülmelerine seyirci kaldığının hesabını vermiyor. Bunun yerine kadınlar üzerinde dini baskı aracı olarak kullanmaya dönük yöntemlere başvuruyor.

Taciz, tecavüz suçunu işleyenlere ceza indirimi yapılırken, mağdur kadınlar dava sürecinde devletin türlü kurumlarının kapılarını arşınlayıp durmak zorunda kalıyor.

Ülkemizdeki emek ve demokrasi karşıtı politikalara karşı örgütlenerek söz söyleyen kadınlara gözaltı ve tutuklamalar-

